

Sanktuarium św. Wojciecha BM w Cieszęcinie

– szczególne miejsce łaski Bożej

Tradycja podaje, iż w roku 1080 na tym nadprośniańskim terenie istniał kościół ściśle związany z kultem Św. Wojciecha, biskupa i męczennika, który niosąc chrześcijaństwo przechodził przez te tereny i ewangelizował.

Ksiądz prałat dr Walenty Patykiewicz, w historycznych badaniach Archidiakonatu Rudzkiego wyszczególnił Cieszęcin, jako jedną z najstarszych XIII-wiecznych parafii. W dokumentach z 1413 roku *Matricularium Regni Poloniae* oraz *Liber Foundationis Episcopatus Vratislaviensis* po raz pierwszy jest mowa o parafii Cieszęcin pod wezwaniem św. Wojciecha.

Obecną drewnianą świątynię w Cieszęcinie wzniesiono w 1789 roku. Kościół jest orientowany, konstrukcji zrębowej. Wieże pokryte są blaszanymi hełmami. Świetności miejscu dodają relikwie patrona, czczone w miejscowym kościele, przywiezione 19 kwietnia 1995 r. z inicjatywy ówczesnego proboszcza ks. kan. Alfonsa Mrozowskiego. Relikwie parafianom przekazał w Katedrze gnieźnieńskiej ks. arcybiskup Henryk Muszyński. Uroczystą Mszę Świętą celebrował biskup Ordynariusz Stanisław Napierała.

W ołtarzu głównym znajduje się obraz klęczącego Wojciecha, w szatach biskupich z paliuszem na ramionach, trzymającego w dłoni narzędzia swej męki - dzidę i oszczep, przepasanego wstęgą z napisem „Boga Rodzica Dziewica”. W ołtarzach bocznych znajdują się XVIII-wieczne obrazy św. Walentego i św. Izydora.

22 listopada 1998 r. dekretem biskupa kaliskiego Stanisława Napierały, z uwagi na tradycję, przekazy historyczne i nie zmienione od początków powstania parafii wezwanie, świątynia cieszęcińska została ustanowiona Diecezjalnym Sanktuarium Świętego Wojciecha.

Od 17 VIII 1999 r. kustoszami parafii są ojcowie ze Zgromadzenia Najświętszych Serc Jezusa i Maryi.

